

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 8C/60/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812200443
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5812200443.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Gabriela Bírošová, so sídlom kancelárie: Moyzesova 939/46, Žilina, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. č. XXX, proti odporkyňi: J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, Z., právne zastúpená JUDr. Jánom Vajdom, advokátom, Námestovo, Hviezdoslavovo námestie 201, v konaní o zaplatenie 9.762,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

II. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporkyňi trovy právneho zastúpenia vo výške 2.964,96 Eur ich zaplatením JUDr. Jánovi Vajdovi, advokátovi, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa navrhovateľ T. U. domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 9.762,- Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 01.03.2011 do zaplatenia tvrdiac, že dňa 04.11.2010 uzavrel ako predávajúci s odporkyňou ako kupujúcou kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k predajni mäsa s príslušenstvom (zariadením). Dohodli sa na kúpnej cene 18.260,- Eur, ktorá bola vo výške 10.000,- Eur splatná a aj zaplatená v hotovosti pri podpise zmluvy. V zostávajúcej časti vo výške 8.103,- Eur bola splatná do 31.12.2010. Tiež bolo dohodnuté, že v prípade nezaplatenia tejto časti kúpnej ceny v termíne splatnosti mu odporkyňa uhradí aj čiastku 1.659,- Eur do 28.02.2011. Žalovanú čiastku mu neuhradila ani po viacerých výzvach.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25.03.2013 č.k. 8C/60/2012-151 tak, že uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 9.762,- Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 01.03.2011 do zaplatenia ako aj trovy konania vo výške 585,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 3.667,50 Eur.

Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 26.09.2014 sp. zn. 10Co/22/2014 rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie z dôvodu, že prvostupňový súd sa bližšie nezaoberal konaním tunajšieho súdu sp. zn. 7Rob/206/2012, ktoré má zásadný vplyv na skutkový stav v prejednávanej veci nielen z hľadiska odporkyňou vznesenej započítacej námietky ale aj z hľadiska hodnotenia už skôr vykonaných dôkazov.

Po vrátení veci na ďalšie konanie prvostupňový súd zistil, že na majetok navrhovateľa T. U. bol uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 19.08.2014 č.k. XK/XX/XXXX-XXX vyhlásený konkurz. Za správkyňu bola ustanovená JUDr. Gabriela Bírošová, so sídlom kancelária Moyzesova 939/46, Žilina, ktorá podaním zo dňa 08.01.2015 navrhla v konaní pokračovať.

Súd v zmysle odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie prečítaním spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Rob/206/2012, pričom bez toho, aby znovu (nadbytočne) siahodlho opisoval vyjadrenia účastníkov, svedkov či obsah listinných dôkazov uvádza:

Nebolo sporné, že dňa 04.11.2010 podpísali navrhovateľ ako predávajúci a odporkyňa ako kupujúca písomnú kúpnu zmluvu pozostávajúcu z troch listov, ktorá sa týkala predajne mäsa v X. na P. ulici XX. Sporným bol obsah zmluvy, keďže obe strany predložili dve odlišné znenia zopnutej kúpnej zmluvy datovanej dňom 04.11.2010.

Vyhodnotením každého z vykonaných dôkazov jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti bolo preukázané, že účastníci konania ako podnikatelia uzavreli dňa 04.11.2010 kúpnu zmluvu, ktorou navrhovateľ ako predávajúci odpredal odporkyňu ako kupujúcej zariadenie, ktoré sa nachádzalo v predajni mäsa na P. XX v X. za kúpnu cenu 10.157,37 Eur. Táto skutočnosť nesporne vyplýva z oboch verzií súdu predložených kúpnych zmlúv.

Rozhodujúcim bolo, v ktorej verzii kúpnej zmluvy skutočne došlo k vzniku tohto právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, keďže súdu boli predložené dve rozličné verzie zmluvy s odlišným obsahom z toho istého dňa. Kým v navrhovateľom predloženom vyhotovení bolo ďalej predmetom zmluvy zaplatenie odplaty za odstúpenie od prevádzky predajne, odporkyňa i svedok P. predložili verziu, podľa ktorej čiastka 8.102,63 Eur predstavovala kúpnu cenu „objektu predajne“.

Súd pri posúdení tejto otázky vychádzal z toho, že navrhovateľom predložené vyhotovenie kúpnej zmluvy je zošíť kancelárskou zošívачkou dvoma sponami, pričom vizuálne toto spojenie nevykazuje žiadne také zaobchádzanie s listami tvoriacimi kúpnu zmluvu, ktoré by nasvedčovalo ich rozpojeniu a opätovnému zošitiu zošívачkou. Naproti tomu vyhotovenia predložené tak odporkyňou ako aj svedkom P. vykazujú evidentne znaky manipulácie v tom smere, že pôvodné zošíť kancelárskou zošívачkou bolo rozpojené a zošíť nanovo v tom istom mieste (exemplár odporkyne), dokonca exemplár predložený svedkom bol takto zošívачný zrejme viackrát aj na iných miestach.

To však nie je jediný fakt nasvedčujúci tomu, že kúpna zmluva nebola podpísaná účastníkmi v odporkyňou i svedkom predloženom znení. Z hľadiska pravdivosti a vierohodnosti výpovedí účastníkov i svedka P. sa súdu javili výpovede navrhovateľa oveľa presvedčivejšie s prihliadnutím na spôsob jeho vyjadrovania sa, spontánne správanie sa počas výsluchov i spôsob a formu odpovedí na otázky, ktoré mu boli položené. Naproti tomu odporkyňa pri svojej samostatnej výpovedi i pri odpovediach na väčšinu otázok neustále opakovala svoju akoby naučenú verziu okolností, ktoré v súvislosti s kúpnu zmluvou medzi účastníkmi nastali. Poskytovala podľa názoru súdu nepresvedčivé vysvetlenia určitých zásadných otázok.

Prvou bola tá, kto pripravoval text kúpnej zmluvy, kde odporkyňa uvádzala, že to bol navrhovateľ, ktorý sa údajne mal radiť pri koncipovaní zmluvy s právnikom. Už samotné úvodné ustanovenie odkazujúce na uzavretie zmluvy podľa § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka však nepriamo nasvedčuje tomu, že zmluvu koncipovala osoba bez právneho vzdelania, keďže zmluvné strany ako v tom čase podnikatelia nemohli uzavrieť túto zmluvu podľa Občianskeho zákonníka ale iba podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka (vzhľadom na § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka). Popri tom aj celkovo laicky formulovaný text zmluvy nesvedčí tomuto vysvetleniu odporkyne, odhliadnuc od elementárnych gramatických či matematických chýb vyskytujúcich sa v zmluve. V súvislosti s uvedeným sa súdu javí vierohodnejšie a presvedčivejšie vysvetlenie navrhovateľa, ktorý uvádzal, že poskytol odporkyňu zoznam vecí tvoriacich zariadenie predajne a ona na základe toho vypracovala zmluvu. Práve odporkyňa vtedy mala kanceláriu, v ktorej aj došlo k podpisu zmluvy a nie navrhovateľ, ktorý pre súd presvedčivo uviedol, že preto, aby predaj bol z jeho strany seriózny, nechal vypracovanie zmluvy na odporkyňu. Pritom vyslovene ako výmysel pôsobil na súd prejav odporkyne, pri ktorom uvádzala, že navrhovateľ mal pripravené tri až štyri verzie kúpnych zmlúv, pretože súd si tu kladie otázku odkiaľ odporkyňa môže vedieť, že navrhovateľ mal tri až štyri verzie a nie napríklad šesť až sedem verzií. V tomto smere žiadne vysvetlenie z vykonaných dôkazov nevyplývalo.

Čo sa týka svedka P., ktorý tiež uvádzal, že zmluvu pripravil navrhovateľ, súd jeho výpoveď považoval za nedôveryhodnú, pretože menovaný má nesporne majetkový záujem na výsledku tohto konania. Totiž v prípade úspechu navrhovateľa, by mu zrejme vo vzťahu k odporkyňu vyplývali určité majetkové záväzky,

keď ako uvádzal, s odporkyňou spoločne podnikali, pomáhal jej s kupovanou predajňou, dokonca uviedol, že s odporkyňou po polovici zložili prostriedky na prvú splátku kúpnej ceny a ako svedok sa zúčastnil aj podpisu kúpnej zmluvy. Ani spôsob jeho výpovede súd nepresvedčil. Svedok vo svojej výpovedi akoby sa bál, že ňou priráža odporkyňu (a zrejme tým aj sebe) lebo alibisticky už skoro v úvode výsluchu uviedol, že v podstate o kúpnej zmluve nič nevie, bol iba pri jej podpise, no na druhej strane zasa na prekvapenie vedel o takých okolnostiach, o ktorých mohol vedieť iba ako priamy aktér celej transakcie a následného spoločného podnikania, keď pritom sám od seba používal pri opise udalostí množné číslo (on a odporkyňa videli ..., on a odporkyňa navrhovateľovi povedali ..., on a odporkyňa odstupujú od zmluvy atď.). Celkovo teda jeho výpoveď v najpodstatnejších bodoch (napríklad podpis zmluvy) nebola prejavom človeka, ktorý reprodukuje udalosti tak ako ich skutočne vnímal svojimi zmyslami ale človeka, ktorý podáva zažitú minulosť tak, aby mu jej súčasný opis vyhovoval. Tomu nasvedčuje okolnosť, že svedok pri väčšine podstatných otázok poriadne rozmyšľal ako sformulovať odpoveď a jeho prejav tu nebol nijako bezprostredný.

V doteraz uvedenom kontexte tiež treba poukázať na prvotnú obranu odporkyne v odpore proti platobnému rozkazu, podľa ktorého ide o podvod zo strany navrhovateľa, no samotná odporkyňa nijak vo svojich výpovediach, a bolo ich viacero, nekonkretizovala v čom ju mal navrhovateľ podviesť, iba vo všeobecnosti dookola opakovala naučené, rovnako ako svedok P., že nebolo všetko tak ako im to prezentoval navrhovateľ. Súd nemôže uveriť ich verzii, že odporkyňa i svedok P. ako dvaja inteligentní ľudia, podnikatelia, sa na základe nimi súdu predloženej (podľa názoru súdu pozmenenej) zmluvy mohli domnievať, že navrhovateľ im išiel, resp. chcel predať „objekt“, teda budovu predajne mäsa. Svedok X. sa dokonca vyjadril, že odporkyňa v tom mala dobrý prehľad a odporkyňa sama sa vyjadrila, že nepodpisuje zmluvu pokiaľ nevie čo kupuje. Prečo však podpisovala kúpnu zmluvu, ako uviedla, potom čo si ju iba letmo prezrela a navyše ešte pri podpise došlo z jej strany k vyplateniu čiastky 10.000,- Eur. Logickým vysvetlením toho je potom fakt, že ako vyhotoviteľka zmluvy ju ani čítať nepotrebovala, do čoho zapadá zasa prednes navrhovateľa o tom, že mu odporkyňa dala zmluvu, pozrel si ju a všetko sedelo.

Svedok P. sa zas vyjadril, že on si zmluvu riadne prečítal. Ani svedok ani odporkyňa však nevedeli jednoznačne vysvetliť, čo za objekt, označený v zmluve iba adresou to vlastne navrhovateľ odporkyňu kúpnu zmluvou mal odpredať. Nesedia ani ich výpovede v tom, či zmluva bola v čase podpisu zožitá alebo bola tvorená voľnými listami papiera. Odporkyňa pritom už v čase podpisu nájomnej zmluvy s prenajímateľom dňa 11.11.2010 musela mať a istotne i mala vedomosť, že navrhovateľ nie je vlastníkom žiadneho „objektu“.

Súd preto dospel k záveru, že tak odporkyňa ako aj svedok predniesli pred súdom účelové tvrdenia v snahe vyhnúť sa splneniu záväzku odporkyňou. Je totiž v podnikateľskej praxi bežným javom poskytnutie odplaty za odstúpenie, teda prevzatie určitej prevádzky iným podnikateľom.

Na základe uvedeného preto súd vzal za preukázané, že účastníci konania uzavreli kúpnu zmluvu v znení predloženom navrhovateľom, ktoré zakladá v čl. VI. povinnosť odporkyne poskytnúť navrhovateľovi peňažnú odplatu za postúpenie možnosti prevádzkovať predajňu mäsa v X.. V tejto časti sa síce jedná o súčasť kúpnej zmluvy, avšak vzhľadom na definovaný predmet záväzku sa jedná o nepomenovanú zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Čo sa týka splatnosti tejto čiastky, resp. jej výšky, zmluva uvádza, že predstavuje 8.103,- Eur a je splatná do konca roka, t.j. do 31.12.2010, ktorá bude vyplatená v hotovosti pri podpise dodatku o vyrovnaní s tým, že pokiaľ sa rozdiel nedoplatí do tohto termínu, zvyšuje sa cena o 1.659,- Eur. Spolu splátka do 28.02.2011 činí žalovanú sumu 9.762,- Eur, ktorá bude vyplatená v hotovosti pri podpise dodatku o vyrovnaní.

Tu odporkyňa uvádzala, že dodatok mal byť spisovaný ohľadne vyrovnaní sa so všetkými vzájomnými záväzkami súvisiacimi s prevzatím predajne. Naproti tomu navrhovateľ najskôr nevedel vysvetliť podstatu dodatku a čo malo byť jeho obsahom, no potom vzhľadom na výklad obsahu zmluvne formulovaného textu uviedol logickejšie vysvetlenie, že dodatok chápal ako následné potvrdenie o tom, že sú vyrovnaní. Ak potom odporkyňa ako osoba, ktorá zmluvu pripravovala takto nejasne formulovala dané ustanovenia, ktoré sú aj v logickom rozpore so súčasne uvedeným časovým údajom splatnosti, musí ísť výklad na jej ťarchu (§ 266 ods. 4 Obchodného zákonníka). Odporkyňa mohla formulovať dané ustanovenia sama tak, ako ich výklad prezentovala pred súdom. Podľa súdu preto splatnosť čiastky

9.762,- Eur ako čiastky dohodnutej zvýšenej ceny za odstúpenie nastala dňa 28.02.2011 bez ohľadu na to, či bol alebo nebol uzavretý účastníkmi nejaký dodatok k zmluve.

Ešte treba uviesť, že síce navrhovateľ uvádzal, že sa v prípade nezaplatenia čiastky 8.103,- Eur malo jednať o akúsi penalizáciu, avšak pokiaľ i strany niečo také zamýšľali, v texte zmluvy sa jasne uvádza, že sa zvyšuje cena rozdielu a preto nešlo o sankciu ale iba o stanovenie výšky odmeny za odstúpenie predajne v závislosti od okamihu jej zaplatenia.

Ďalej sa súd zaoberal tým, či zo strany odporkyne nedošlo v období po februári 2011 k odstúpeniu od zmluvy, resp. či sa účastníci nedohodli na zrušení zmluvy.

Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázaný žiaden z uvedených spôsobov ukončenia kúpnej zmluvy.

Svedok P. síce uviedol, že chceli od zmluvy odstúpiť, no naproti tomu aj to, že v podstate došlo k dohode na zrušení zmluvy a vzájomnom vrátení si poskytnutých plnení, čo rovnako uvádzala aj odporkyňa. V tomto smere však nebolo preukázané, že zo strany odporkyne došlo k odstúpeniu od zmluvy či už písomnému alebo aj ústnemu, keď to navyše netvrdila ani sama odporkyňa, ani nebol uvedený žiaden konkrétny dôvod odstúpenia (§ 344 Obchodného zákonníka) a iba svedok P. sa vyjadril nejednoznačne a nepresvedčivo, keď uviedol, že „od zmluvy odstúpili“ no uviedol aj to, že si nepamätá, či odznelo slovo „odstúpenie“.

Čo sa týka odporkyňou tvrdenej dohody o tom, že si strany mali vrátiť vzájomne poskytnuté plnenia, navrhovateľ pripustil, že mohol v rozrušení akceptovať slová odporkyne, že mu vráti zariadenie predajne a on jej vráti peniaze. No svedok P. to nepotvrdil keď nejednoznačne a nepresvedčivo uviedol najskôr, že navrhovateľ si zobral lehotu na rozmyslenie, no vzápätí uviedol, že si zobral lehotu na vrátenie peňazí. Ak teda aj navrhovateľ deklaroval určitým spôsobom súhlas, jeho súhlas nebol v danej situácii skutočne daný vo vzťahu k akceptácii návrhu odporkyne na zrušenie zmluvy, čím v tomto smere nebol záväzným prejavom vôle v smere dohody o zrušení kúpnej zmluvy. Z výpovede navrhovateľa súdu vyplynulo, že skutočne potom čo mu odporkyňa odmietla zaplatiť dojednaný doplatok za odstúpenie predajne bol rozrušený a preto jeho slová „dobré, v poriadku“ treba chápať v kontexte s jeho ďalším správaním tým, že následne odišiel. Tým len dal najavo, že neakceptuje slová odporkyne a svoje vyjadrenie použil vo význame berúc tak na vedomie, no nie akceptujúc požiadavku odporkyne na vrátenie peňazí oproti vráteniu zariadenia predajne, keď ešte pred tým vysvetľoval odporkyňu, že nie je dôvod na ukončenie (odstúpenie) zmluvy. Preto súd nemal preukázanú ústnu dohodu medzi účastníkmi konania na zrušení písomne uzavretej kúpnej zmluvy, ktorú by vzhľadom na absenciu dojednania podľa § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka v kúpnej zmluve, bolo možné zrušiť i ústnou formou zrušovacej dohody.

Súčasne súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Rob/206/2012 zistil, že v uvedenom konaní sa odporkyňa v postavení navrhovateľky domáhala voči navrhovateľovi v postavení odporcu vrátenia čiastky vo výške 10.000,- Eur zaplatenej navrhovateľovi na podklade spornej kúpnej zmluvy zo dňa 04.11.2010 tvrdiac, že táto je absolútne neplatnou. Tunajší súd vo veci vydal dňa 20.09.2013 platobný rozkaz pod č.k. 7Rob/206/2012-52, ktorý navrhovateľ prevzal dňa 27.09.2013. Navrhovateľ, ktorému bola uložená povinnosť zaplatiť odporkyňu čiastku 10.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01.03.2011 do zaplatenia (a trovy konania), odpor proti platobnému rozkazu nepodal. Tým sa platobný rozkaz stal právoplatným a vykonateľným dňa 15.10.2013.

Súd aj po takomto doplnení dokazovania uvedeným spisom mal za preukázané, že na podklade účastníkmi platne uzavretej kúpnej zmluvy existoval záväzok odporkyne zaplatiť navrhovateľovi čiastku 9.762,- Eur predstavujúcu odplatu za odstúpenie prevádzky predajne (§ 494 Občianskeho zákonníka). Táto suma bola splatnou dňa 28.02.2011, odporkyňa ju nezaplatila a preto navrhovateľovi vznikol aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 01.03.2011 do zaplatenia podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom k 01.03.2011 v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 zb. v znení účinnom k 01.03.2011 (kedy výška úroku z omeškania predstavovala 9 % ročne).

Je síce faktom, že navrhovateľ proti platobnému rozkazu odpor nepodal, no nič to podľa názoru súdu nemení na vyhodnotení dôkazov a záverov z nich plynúcich tak ako boli uvedené vyššie.

Situácia je oproti pôvodnému stavu však odlišná v tom, že odporkyňa cestou právneho zástupcu v odvolaní zo dňa 13.11.2013 vznesla voči navrhovateľom žalovanému nároku námietku započítania s jej nárokom na zaplatenie sumy 10.000,- Eur s prísľušenstvom, ktorý jej bol priznaný uvedeným platobným rozkazom. Odvolanie bolo doručené vtedajšiemu právnemu zástupcovi navrhovateľa dňa 20.11.2013, pričom platí § 41 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého hmotnoprávny úkon účastníka urobený voči súdu je účinný aj voči ostatným účastníkom, avšak len od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli.

Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

V dôsledku prejavu odporkyne urobeného cestou jej právneho zástupcu, ktorý sa dostal do sféry dispozície právneho zástupcu navrhovateľa (a tým aj samotného navrhovateľa s poukazom na ust. § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka) sa dňom 20.11.2013 stretli vzájomné pohľadávky oboch účastníkov spôsobilé na započítanie. V dôsledku toho tak pohľadávka navrhovateľa voči odporkyni vo výške 9.762,- Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 01.03.2011 do zaplatenia zanikla započítaním s pohľadávkou odporkyne voči navrhovateľovi vo výške 10.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01.03.2011 do zaplatenia.

I keď by sa na prvý pohľad mohlo zdať, že súčasná existencia oboch vzájomných pohľadávok účastníkov sa vylučuje, nakoľko pohľadávka navrhovateľa spočívala v druhej splátke z kúpnej zmluvy zo dňa 04.11.2010 a pohľadávka odporkyne vo vrátení prvej splátky z titulu bezdôvodného obohatenia sa navrhovateľa v dôsledku absolútnej neplatnosti tej istej kúpnej zmluvy, opak je pravdou. Pokiaľ totiž pohľadávka navrhovateľa voči odporkyni spočívala v odplate za odstúpenie prevádzky predajne, pohľadávka odporkyne voči navrhovateľovi bola platbou na úhradu kúpnej ceny za mobiliár predajne s prísľušenstvom. Ak teda bola pohľadávka odporkyne právoplatne judikovaná, nebolo možné toto započítanie nezohľadniť.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa zamietol, pretože ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.) neexistoval záväzok odporkyne zaplatiť mu žalovanú sumu, pretože tento v celom rozsahu zanikol započítaním podľa § 580 Občianskeho zákonníka. Na tom by nič nezmenilo ani vypočutie účastníkov, ktorých opätovne navrhla vyslychnúť žalovaná strana.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a odporkyni ako úspešnej účastníčke konania súd priznal voči neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za nasledovné účelne vynaložené úkony právnej pomoci:

- príprava a prevzatie zastúpenia dňa 08.05.2012 v čiastke 253,94 Eur (pri základe určenom podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška“)) + 7,63 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), spolu 261,57 Eur,
- odpor zo dňa 17.05.2012 proti platobnému rozkazu v čiastke 253,94 Eur + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 261,57 Eur,
- žiadosť o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov zo dňa 23.08.2012 v čiastke 63,49 Eur (§ 14 ods. 5 písm. a) v spojení s § 14 ods. 8 vyhlášky v znení účinnom do 30.06.2013) + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 71,12 Eur,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 03.09.2012 v čiastke 253,94 Eur + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 261,57 Eur,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 15.10.2012, ktoré bolo odročené bez prejednania veci v čiastke 63,49 Eur (§ 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky v znení účinnom do 30.06.2013) + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 71,12 Eur,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 22.10.2012 v čiastke 253,94 Eur + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 261,57 Eur,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 12.11.2012 v čiastke 253,94 Eur + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 261,57 Eur,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 26.11.2012 v čiastke 253,94 Eur + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 261,57 Eur,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 10.12.2012, ktoré bolo odročené bez prejednaní vecí v čiastke 63,49 Eur (§ 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky v znení účinnom do 30.06.2013) + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 71,12 Eur,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 21.12.2012 v čiastke 253,94 Eur + 7,63 Eur režijný paušál, spolu 261,57 Eur,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 25.03.2013 v čiastke 253,94 Eur + 7,81 Eur režijný paušál, spolu 261,75 Eur,
- odvolanie zo dňa 13.11.2013 proti rozsudku v čiastke 253,94 Eur + 7,81 Eur režijný paušál, spolu 261,75 Eur,
- odvolanie zo dňa 06.12.2013 proti uzneseniu v čiastke 126,97 Eur (§ 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky) + 7,81 Eur režijný paušál, spolu 134,78 Eur,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 11.03.2015 v čiastke 253,94 Eur + 8,39 Eur režijný paušál, spolu 262,33 Eur,
čo je spolu na trovách právneho zastúpenia 2.964,96 Eur. Súd nepriznal odporkyni náhradu trov konania za súdne poplatky z odporu proti platobnému rozkazu a odvolania proti rozsudku, nakoľko tieto nezaplatila a bolo jej následne priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť prisúdenú náhradu trov právneho zastúpenia právnomu zástupcovi odporkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.